

Rövid angol áttekintés
a Magyar Iskola c. Phd.-dolgozathoz

A Magyar Iskola megteremtőinek, vagyis az első és második koreográfusnemzedék alkotóinak szelleme, a mára már klasszikussá vált műveik velünk élő valósága – miközben az egész hazai néptánc szakma számára szakmai és művészi iránymutatást jelentenek – saját közegükben a reneszánszhoz hasonló jelentőséggel bírnak, hiszen egy önálló művészeti ág legmélyebb gyökereiből történő újjászületése fűződik hozzájuk.

Munkám megírását a dolgozat mottójául választott hármás gondolat: „megőrizve, megtagadva, megújítva” vezérelte. Kutatásaim eredményeként azt a sohasem lezáruló, organikus fejlődési vonulatot tapasztaltam, ami a hagyományok továbbéléséhez és alakulásához elengedhetetlenül szükséges. Ennek tükrében csak remélni tudom, hogy napjaink legifjabb alkotói is továbbviszik majd az elődeik által megteremtett „Magyar Iskola” eredményeit, és saját tehetségükkel gazdagítva még magasabbra emelik sajátos arculatú színpadi néptáncművészetünket. Kutatásaim során még inkább tudatosodott bennem, hogy a Magyar Iskola alkotói olyan meghatározó művészek voltak, akiknek munkássága messze túlmutat saját korukon, eredményeik pedig ma már az egyetemes magyar művészetet gazdagítják.

Őszintén bízom benne, hogy munkám hozzájárulhat egy szélesebb körű szakmai diskurzus létrejöttéhez, amely e korszak eredményeinek, teljesítményeinek elfogulatlan, és kellő mélységű értékelésére nyújt lehetőséget, eredményeim pedig adalékul szolgálnak egy jövőben megszülető, teljes körű tanulmány létrejöttéhez.

Short English review
of the PhD-essay: Magyar Iskola

The spirit of the founders of the so-called “*Magyar Iskola*” (‘Hungarian School’) i.e. the first and second choreographer-generation, the living presence of their, by now, classical masterpieces – while they represent an artistic and vocational point of reference for the whole Hungarian traditional dance profession – are regarded as to hold such a great significance as renaissance once did; in their own cultural and historical environment, of course.

Writing my essay was inspired by the triad motto – „*megőrizve, megtagadva, megújítva*” (Preserved, Denied, Innovated). As a result of my research, I experienced the eternal, never ending chain of development, which is essential to the survival and creative formulation of the traditions. I can only hope that today’s youngest artists will carry on with the achievements of their predecessors, the founders of the *Magyar Iskola*, and that they will also enrich the Hungarian traditional dance-theater with their own talent. Moreover, during my research, I have more and more become aware that the creative members of the *Magyar Iskola* had been so dominant artists, whose works go far beyond their own age, and their accomplishments already enrich the universal Hungarian dance art by now.

I honestly believe that my work can lead to the establishment of a wider professional discussion, which can provide opportunity for an objective, sufficiently in-depth evaluation of the results of this era; and that my final conclusions could serve as a useful source material base to a fully detailed study in the future.